

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΚΚΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΤΕΚΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Τα Σημερώματα της Πέμπτης 31/08 μπάτσοι εισβάλλουν στον κατειλημμένο χώρο του Αυτοδιαχειρίζομενου Στεκιού Πολυτεχνείου. Καταστρέφουν τις πόρτες, παίρνουν διάφορα αντικείμενα (υπολογιστές, έγγραφα, σημαίες κ.α.) και αποχωρούν. Συντρόφια κατευθείαν προχωρούν σε επανακατάληψη του χώρου και επιδιόρθωση των ζημιών, ενώ ταυτόχρονα αλληλέγγυος κόσμος πλαισιώνει τη συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το στέκι. Η απάντηση του κράτους, σε αγαστή συνεργασία με τους Μπουντουβή (πρύτανη ΕΜΠ μέχρι και 31/08) και Κακάλη (κοσμήτορας Χημικών Μηχανικών), είναι για ακόμη μία φορά η καταστολή. Οι πολλαπλές επιθέσεις στον συγκεντρωμένο κόσμο και τον χώρο της κατάληψης, έχουν ως αποτέλεσμα 25 προσαγωγές στο σορό και τραυματισμούς ατόμων. Τα ένστολα καθάρματα της ομάδας Δ, κάνουν μάλιστα εφορμήσεις με τις μηχανές τους πατώντας φοιτητές/ριες και αλληλέγγυους/ες. Τρεις από τις προσαγωγές μετατρέπονται σε συλλήψεις, ενώ ξεκινάνε διώχεις και για άλλους συντρόφους/ισσες. Οι συλλήψεις αφορούν την συμβολική εκκένωση/παρέμβαση του γραφείου της Κακάλη. Η οποία, διεκδικώντας το παράσιμο ρουφιανιάς κάνει κατάθεση και στέλνει βιντεοληπτικό υλικό κρυμμένης κάμερας του γραφείου της. Η κρατική ασφάλεια, προσπαθώντας αποτυχημένα να δημιουργήσει κλίμα τρομοκρατίας προχωρά τις επόμενες μέρες σε συλλήψεις συντρόφων και συντροφισσών. Κατά την επιχείρηση αυτή ο χώρος του στεκιού, εκκενώνεται για 2η φορά, ενώ διμοιρίες των Μ.Α.Τ. και εργάτες καταστρέφουν ολοκληρωτικά τις πόρτες και το εσωτερικό χώρο της κατάληψης. Το συνέργειο που κάλεσε η σχολή για την εκκένωση, είχε το θράσος μάλιστα να ιδιωποιηθεί για προσωπική χρήση ηλεκτρονικό εξοπλισμό και εργαλεία μεγάλης αξίας. Το ίδιο απόγευμα ενώ βραδιάζει, οι μπάτσοι αποχωρούν και η κατάληψη παίρνεται πίσω για 2η φορά. Την επόμενη μέρα συντρόφισσες και σύντροφοι πλαισιώνουν την συγκέντρωση αλληλεγγύης στην πύλη Κατεχάκη του ΕΜΠ και προχωρούν σε εργασίες ανακατασκευής του χώρου. Μέχρι το βράδυ της Παρασκευής 01/09 η κατάληψη είναι και πάλι λειτουργική.

Οι αλλεπάλλες κρίσεις των τελευταίων ετών (υγειονομικές, οικονομικές, πολιτικές, οικολογικές, πόλεμοι), οι οποίες είναι απόρια των πολιτικών του κράτους και του κεφαλαίου βουλιάζουν ολοένα και περισσότερο τους "από τα κάτω" στη εξαθλίωση, ενώ ταυτόχρονα πλουτίζουν τους κεφαλιοκράτες. Οι κρίσεις αυτές και η διαχείρηση τους, ενώ παρουσιάζονται ως πρόσκαιρες, είναι δομικό κομμάτι του καπιταλισμού και του εξουσιαστικού συμπλέγματος. Τα κράτη ακριβώς επειδή είναι δομικές οι κρίσεις, αδυνατούν να τις επιλύσουν οπότε μετακυλούν το κόστος τους στην κοινωνική βάση, ώστε να διαιωνίσουν την κυριαρχία τους. Το κράτος για να μεταφέρει το κόστος αυτό στους από τα κάτω, αναδιαρθρώνει τις εργασιακές σχέσεις καταργώντας κατακτήσεις δεκαετιών (πχ 8ωρο), και ως υποτιθέμενη λύση ασκεί μια εφήμερη επιδοματική πολιτική, την ίδια ώρα που η ακρίβεια και ο πληθωρισμός σφυροκοπά τους/ις εκμεταλευόμενους/ες. Ταυτόχρονα, οι τεράστιες περιβαλλοντικές καταστροφές, με πυρκαγιές και πλυμμήρες να αφήνουν πίσω τους εκατοντάδες νεκρούς, δεκάδες χιλιάδες νεκρά ζώα και ανυπολόγιστες καταστροφές φανερώνουν σαφή αδιαφορία για τις ζωές των "άπο τα κάτω". Για να κατευνάσει οποιονδήποτε κοινωνικό αναβρασμό, ο κρατικός μηχανισμός επικαλείται την εθνική ενότητα, εντείνει τον εθνικισμό και επαναφέρει φασιστικές ομάδες στο δρόμο και στα σύνορα. Παράλληλα, ενισχύει τον στρατό και τη φύλαξη των συνόρων επικαλούμενος την απειλή του "εσωτερικού" και "εξωτερικού" εχθρού. Με αυτό τον τρόπο, αξιοποιώντας τα ΜΜΕ και τους ιδεολογικούς του μηχανισμούς, επιχειρεί να στρέψει την οργή μακριά από τους αληθινούς έχθρους των "άπο τα κάτω", το κράτος και το κεφάλαιο. Συμπληρωματικά, για να θωρακιστεί όμως το κράτος απέναντι στην οργή αυτή, εξοπλίζει τον κατασταλτικό μηχανισμό απέναντι σε όποιον/α αγωνίζεται. Απεργίες, πορείες, καταλήψεις ακόμα και απλές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας τσακίζονται από τους μπάτσους ώστε να επιβάλλεται σιγή γύρω από τα φλέγοντα ζητήματα της καθημερινότητας.

Σε αντίστοιχο κλίμα επιχειρείται, να γίνει μια συνολική αναδιάρθρωση και εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με προμετωπίδα τα 2 τελευταία νομοσχέδια για τα ΑΕΙ. Από τη μια, τα ιδρύματα συνδέονται όλοι και περισσότερο με την αγορά. Αναλαμβάνουν αναβαθμισμένο ρόλο στη παραγωγή τεχνολογίας χρήσιμης για τα αφεντικά, δημιουργούνται μεταπτυχιακά και προγράμματα σπουδών που συνδέονται απευθείας με μεγάλες εταιρίες, ο στρατός και οι μπάτσοι ευνοούνται απευθείας από ερευνητικά τύπου αρχύτας (κατασκευή και παραγωγή drones), ιδρύονται ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Ταυτόχρονα, κεντρικά πανεπιστημιακά ιδρύματα, τα οποία χρησιμοποιεί το ανταγωνιστικό κίνημα ως σημεία συνάντησης, ζύμωσης και αγώνα μπαίνουν στο στόχαστρο του κράτους. Η συνεχής παρουσία μπάτσων στο ΑΠΘ και το σφράγισμα του κτηριού Γκίνη είναι δύο πολύ κομβικής σημασίας παραδείγματα. Ένα ακόμα στιγμιότυπο αυτής της προσπάθειας, είναι η κατά κοινή ομολογία, τελείως αποτυχημένη και σύντομη (αλλά όχι αμελητέας πολιτικής σημασίας) ίδρυση και δράση, της πανεπιστημιακής μπατσαρίας. Η προσπάθεια αυτή, να εγκαθιδρυθεί χρειάστηκε λίγα αυγά και πέτρες για να λήξει άδοξα.

Οι επιχειρήσεις εκκένωσης του στεκιού εντάσσονται στο πλαίσιο ενός μπαράζ εκκενώσεων. Τις εκκενώσεις του κατειλημμένου κοινωνικού κέντρου Ζίζανια και του κατειλημμένου στεκιού Άνω-Κάτω Πατοσίων στις 25/08, του κάμπ μεταναστών στο Λαύριο και της κατάληψης Βοτανικού. Οι καταλήψεις συμπυκνώνουν τα προτάγματα και οράματα των αντιεξουσιαστών για έναν καλύτερο κόσμο, και για αυτό βρίσκονται διαχρονικά στο στόχαστρο των λακέδων της εξουσίας. Ένα όραμα ενός κόσμου χωρίς ιεραρχία και ειδικούς, χωρίς εξουσία και εκμετάλλευση, χωρίς κράτος, κεφάλαιο πατριαρχία. Ένα πρόταγμα οριζόντιας οργάνωσης στη βάση για να μπουν επιτέλους οι πραγματικές ανάγκες μας μπροστά, για να σπάσουν οι αλυσίδες της κυριαρχίας, των διακρίσεων, των διαχωρισμών.

Έτσι, και εμείς επιλέγουμε να οργανωνόμαστε, να ζυμωνόμαστε και να δρούμε στους χώρους αυτούς. Χτίζουμε σχέσεις και λειτουργούμε οριζόντια, χωρίς ιεραρχίες, ενάντια σε κάθε φοβική, ρατσιστική και εξουσιαστική συμπεριφορά. Έξω από τις επικράτουσες εξουσιαστικές λογικές, την ακαδημαϊκή σαπίλα, τις λογικές καριερισμού, ανταγωνισμού και αποστείρωσης που επιβάλλονται στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Συγκεκριμένα, το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι πολυτεχνείου, έχει ενεργή παρουσία περισσότερο από 30 χρόνια, στεγάζοντας στον χώρο την συνέλευση της δομής, τις ραδιοζώνες ανατρεπτικής έκφρασης (σταθμός 93.8 FM) και στο παρελθόν το indymedia. Είναι μια πολιτική δομή με σταθερή παρουσία σε κοινωνικούς και ταξικούς ογώνες που αφορούν τους πανεπιστημιακούς χώρους, τη γειτονιά του Ζωγράφου αλλά και ευρύτερα ζητήματα. Κόντρα σε λογικές που αντιλαμβάνονται το πανεπιστήμιο ως ένα αποκομμένο κοινωνικό πεδίο επιχειρεί να ανοίγει συνολικά τα ζητήματα. Το στέκι επίσης έχει ασχολήθει και ασχολείται διεξοδικά με ερευνητικά του πολυτεχνείου που προσφέρουν τεχνογνωσία σε μπάτσους και στρατό. Κάτι το οποίο προφανώς ενοχλεί και φέρνει σε άβολη θέση πολλούς μεγαλοκαθηγούταρες και πρυτάνεις. Γι' αυτό δεν χάνουν ευκαιρία να μας στοχοποιούν, τόσο εντός του ιδρύματος με τη στήριξη όλων των ομοιδεατών σκουπιδιών τους, όσο και με τη συνδρομή των μέσων μαζικής αποχαύνωσης, χτίζοντας το έδαφος για τις πολυάριθμες αστυνομικές επιχειρήσεις και επιθέσεις. Παρά τις προσπάθειες τους και το συγκλονιστικό τους κατόρθωμα να επιστρέψουν την αίθουσα 11 στην Κοσμήτορα της σχολής για μερικά ολόκληρα λεπτά, εμείς την ξαναπήραμε πίσω, όπως και θα κάνουμε κάθε φορά.

ΑΛΛΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ, ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

**ΜΠΑΤΣΟΙ, ΤΒ, ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ
10, 100, 1000 ΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΚΑΙ
ΣΗΨΗΣ**

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΚΑΘΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΑΙΘΟΥΣΑ 11, κτ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
STEKI POLYTEXNEIOU.SQUAT.GR

